

Posudek vedoucího diplomové práce

Adéla Zachová: Specifika ve vzdělávání seniorů

Téma vzdělávání seniorů se v posledních letech postupně prosazuje jako politikum, předmět zájmu odborníků na vzdělávání i námět bakalářských a diplomových prací. Přes konstatovanou relativně vysokou frekvenci není tato problematika zdaleka vyčerpána.

Předložená diplomová práce je z těch, které mají extenzivní záběr, kombinuje v sobě mj. přístupy medicínské, demografické, politické a v neposlední řadě přístupy oborů, jež se zabývají otázkami vzdělávání. Tematickou a oborovou rozrůzněnost lze jistě obecně považovat za vhodný (možná až nezbytný) přístup, v daném případě je ale bohužel spojena s jistou roztržitostí celku díla. Na řadu nabízejících se rovin problematiky autorka aplikuje jen relativně omezený počet pramenů. Zde spatřuji jeden z důvodů, proč jednotlivé kapitoly na sebe navenazují tak, aby vytvářely propracovaný celek – části zůstávají v „zajetí“ různorodých přístupů a logik. Text obsahuje nemálo zajímavých a podnětných poznatků, není však dozrálý v tom smyslu, aby tyto informace byly zařazeny do vztahů a byly posuzovány s dostatečným odstupem a kritičností.¹ I pro nezasvěceného je evidentní, že nemalá část práce vznikala relativně ve spěchu. Kromě stylu psaní (argumentace) to dokládají opomenutí ve formální stránce díla.

Práce je tvořena 60 stranami textu, jež jsou rozděleny do 9 hlavních kapitol. Vedle obecnějších subtémat jsou řešena i témata aktuální (např. age management nebo evropská iniciativa spojená s rokem 2012), což považuji za velmi pozitivní.

Téměř celá podkapitola 1.3 (s. 9–11) je postavena na jediném zdroji. Kapitulu 3 považuji za příliš krátkou (2,5 str.) na to, aby tvořila samostatný celek. Totéž platí o kapitole následující (2 str.). V kapitole 6 se poněkud nepřehledným způsobem prolínají dvě roviny – popis demografických změn v ČR a přístupy OSN k problémům stárnoucí společnosti. V kapitole 7 považuji za zbytečné vracet se k již probraným otázkám (str. 44); strany 44–48 čerpají z jediného zdroje. Má kritická poznámka-otázka se týká možnosti jasněji zdůraznit jedinečné charakteristiky didaktiky seniorů.

Akademický slovník uváděný na str. 13 není uveden v soupise bibliografických citací. Citát z Lisabonské strategie neobsahuje údaj o čísle příslušné strany. Stejný problém existuje

---

¹ Např. až příliš „fatalistický“ přístup k demografii, resp. soudobým demografickým prognózám. Také závěr práce je „poplatný“ často opakovaným, ale zjednodušujícím a realitě málo odpovídajícím tvrzením, jež jsou formulována spíše na úrovni přání než kriticky zkoumané reality.

rovněž u poznámky pod čarou ze str. 14 a tabulky ze str. 45. V textu se místy objevují překlepy (mj. str. 43 a 45), hned v druhém řádku úvodu vypadlo slovo.

Šťastnější než sekundární citování (Livečka ze str. 50) by bylo pracovat s tímto pramenem přímo. V rámci nepříliš velkého počtu používaných pramenů jsou (až příliš) dominantně používány především tyto autoři: Mühlpachr, Kalvach a Haškovcová. Odhlédnu-li od právě vznesených výtek, je práce s literaturou v souladu se stanovenými pravidly. Autorčin jazyk občas provázejí z hlediska odborného stylu nepříliš vhodná slova (např. spousta ze str. 52 a 59). Citované zážitky Haškovcové jsou svým charakterem spíše „časopiseckého“ charakteru, a proto bych je v práci uváděl jen zprostředkovaně a ve stručnější podobě.

Přes uvedené výtky se domnívám, že předložené dílo splňuje standardy spojované s diplomovými pracemi.

Doporučuji k obhajobě.

13. 6. 2011

PhDr. Martin Kopecký, Ph.D.